

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: R. P., IČO X
sídlem X
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL. M.
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha

proti
žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2024, č. j. MD-38732/2021-150/18,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2024, č. j. MD-38732/2021-150/18 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“) ze dne 4. 4. 2022, č. j. MHMP 588715/2022/Mrs (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím uznal správní orgán prvního stupně žalobce vinným z přestupku podle ustanovení § 83a odst. 5 písm. e) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o podmínkách provozu vozidel**“), kterého se dopustil porušením ustanovení § 38b odst. 4 písm. a) téhož zákona. Žalobce totiž jako prodejce silničních vozidel, kterému byl na základě žádosti ze dne 9. 9. 2020 povolen manipulační provoz a přidělena zvláštní registrační značka X, dne 12. 5. 2021 použil tabulku s přidělenou zvláštní registrační značkou X za jiným účelem, než je manipulační provoz. To bylo zjištěno při silniční kontrole vozidla kategorie O4 – návěsu, konkrétně přípojného vozidla tovární značky X s evidovanou registrační značkou X, identifikačním číslem VIN X, osazeným trvale manipulační značkou X, připojeného k tahači návěsů tovární značky X, registrační značky X, který byl zapojen ke speciálnímu odtahovému nákladnímu automobilu tovární značky X, registrační značky X. Tento speciální odtahový nákladní automobil řídil dne 12. 5. 2021 ve 13:15 hodin v obci Praha na pozemní komunikaci v ulici Ke Křížkám a dále v ulici Do Říčan pan M. N.
3. Za tento přestupek uložil správní orgán prvního stupně žalobci pokutu ve výši 10 000 Kč, a to podle ustanovení § 83a odst. 10 písm. d) zákona o provozu vozidel (ve znění účinném do 28. 2. 2023). Rovněž byla žalobci uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Podstatný obsah žaloby

4. Žalobce v podané žalobě nejprve uvedl, že nezákonnost napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí spatřuje v nesprávném vyhodnocení provedených důkazů a nesprávných skutkových zjištěních, které nemají oporu v provedeném dokazování, v nesprávném právním posouzení věci a v absenci řádného odůvodnění. Dále stručně shrnul závěry obsažené v prvostupňovém rozhodnutí i napadeném rozhodnutí.
5. Následně žalobce konstatoval, že se nedopustil a ani nemohl dopustit spáchání přestupku, neboť vozidlo nebylo v dané době provozováno a registrační značka tak nebyla použita za jiným účelem, než je manipulační provoz. Citoval také odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2021, č. j. MD-28601/2021-150/3, podle kterého je případ odtahu nepojízdných vozidel možné přirovnat k odtahu havarovaného vozidla po dopravní nehodě prostřednictvím pozemní komunikace, nebo také obecně k přepravě zboží. Není možné dovozovat odpovědnost vlastníka a provozovatele vozidla za technický stav a způsobilost k provozu. Provozován byl pouze speciální odtahový automobil. Podotkl, že s ohledem na aspekt provozování vozidla nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty přestupku. Současně poznamenal, že o příslušné jízdě nevěděl a není tak naplněna ani subjektivní stránka přestupku.
6. Posléze žalobce uvedl, že v rámci správního trestání je třeba individualizovat příslušnou správní sankci ve vztahu ke konkrétním skutkovým okolnostem. Uloženou pokutu označil za neadekvátní. Odkázal na to, že se případně jedná o první porušení povinnosti. Nelze tedy prostřednictvím správního uvážení dospět k závěru, že v rámci zákonného rozpětí je adekvátní výši první pokuty částka 10 000 Kč. Taktéž žalobce namítl, že napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí nesplňují požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu a jsou nepřezkoumatelná. V tomto směru odkázal na judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Dodal, že žalovaný se i ve svém

v pořadí již druhém rozhodnutí nevypořádal s jeho odvolacími námitkami a řádně nezdůvodnil závěr o naplnění skutkové podstaty přestupku. Závěrem podané žaloby navrhl žalobce zdejšímu soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí, věc vrátil k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve stručně popsal průběh předcházejícího správního řízení a shrnul námitky uplatněné v podané žalobě. Následně v zásadě zopakoval svou argumentaci z napadeného rozhodnutí. Poznamenal, že žalobce jako prodejce silničních vozidel požádal o přidělení zvláštní registrační značky a zavázal se tak plnit povinnosti při jejím používání. Dále uvedl, že návěsu, na kterém byla tabulka se zvláštní registrační značkou umístěna, byla přidělena registrační značka X a žádná jiná registrační značka na něm nemohla být osazena. Na vozidle totiž může být umístěna jen tabulka registrační značky tomuto vozidlu přidělené, neboť se jedná o identifikační údaj, který musí být v souladu s údajem uvedeným v registru silničních vozidel. Na návěsu tudíž nemohla být osazena tabulka se zvláštní registrační značkou X, neboť ta mohla být umístěna jen na vozidle, které není zapsáno v registru silničních vozidel. Tato tabulka se zvláštní registrační značkou na něm nemohla být osazena ani v případě, že byl na pozemní komunikaci přepravován jako náklad.
8. Rovněž žalovaný zmínil, že návěs byl tažen jako náklad spolu s nepojízdným tahačem za speciální odtahovým nákladním automobilem. Tabulka se zvláštní registrační značkou tak na něm nebyla osazena za účelem manipulačního provozu. Žalobce má podle žalovaného znát podmínky pro používání tabulky s přidělenou zvláštní registrační značkou pro manipulační provoz a řídit se jimi. Tabulka se zvláštní registrační značkou nebyla nahlášena jako ztracená či odcizená a žalobce ji tak měl pod kontrolou. Měl tedy vědět, za jakým účelem je tato tabulka se zvláštní registrační značkou použita.
9. Žalovaný taktéž konstatoval, že přestupkové jednání bylo zcela a bez pochybností prokázáno. Tabulka se zvláštní registrační značkou přidělenou žalobci byla osazena na návěsu, který byl zaregistrován. Nebyl s ní prováděn manipulační provoz, ale byl jí označen náklad přepravovaný po pozemní komunikaci. Byly tedy závažně porušeny podmínky pro manipulační provoz vozidla. K druhu a výměře správního trestu žalovaný uvedl, že správní orgán prvního stupně přihlížel k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem i k povaze činnosti žalobce. Správní trest označil za odůvodněný a přiměřený.
10. Na základě všeho výše uvedeného tedy žalovaný navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu zamítl s tím, že žádný z účastníků řízení nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu zjistil zdejší soud následující podstatné skutečnosti.
12. Dne 1. 6. 2021 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení přestupku ze dne 12. 5. 2021, č. j. KRPA-119557-6/PŘ-2021-001323, učiněné orgánem Policie České republiky. Z tohoto oznámení se mimo jiné podává, že pan M. N. dne 12. 5. 2021 ve 13:07 hodin převzal z odtahového parkoviště návěs bez označení registrační značkou,

na který byla přiložena tabulka se zvláštní registrační značkou X, následně tento návěs zapojil za tahač návěsů a celou tuto soupravu zapojil jako taženou za odtahové vozidlo. Vyjel z areálu odtahového parkoviště a v ulici Do Říčan byl hlídkami Policie zastaven. K tomuto oznámení byl přiložen i úřední záznam ze dne 12. 5. 2021, č. j. KRPA-119557-5/PŘ-2021-001323. Podle něj vyjelo dne 12. 5. 2021 ve 13:15 hodin na pozemní komunikaci ul. Ke Křížku ve směru ul. Do Říčan odtahové vozidlo X, reg. zn. X, které v záprahu za přední nápravu táhlo tahač X, reg. zn. X, a za tímto tahačem byl zapojen návěs X, reg. zn. X. Prohlídkou bylo zjištěno, že odtahovaný návěs závažným způsobem ohrožuje bezpečnost silničního provozu, a to zejména nepřítomností a nefunkčností jakýchkoliv světel, nedostatečným nahuštěním pneumatik, uvolněnými deskami na nákladové ploše návěsu a nezajištěným nákladem pneumatik a kol. Na návěsu byla umístěna tabulka se zvláštní registrační značkou X pro účely manipulačního provozu. Řidič M. N. na místě uvedl, že byl zaměstnavatelem vyslán k odtažení návěsů z odtahového parkoviště. O vyzvednutí návěsu a realizaci odtahu se starali jiní lidé a jemu dali podepsat jen dokument o vyzvednutí návěsu. Taktéž uvedl, že neví, že je na návěsu umístěna tabulka se zvláštní registrační značkou určená pro manipulační provoz. K oznámení přestupku byla přiložena i kopie části II. osvědčení o registraci vozidla týkající se předmětného návěsu. Z ní se podává, že registrační značka vozidla je X. Dále byla přiložena i fotodokumentace a videozáznam, ze kterých je zřejmý způsob zapojení tahače s návěsem za odtahové vozidlo.

13. Správní orgán prvního stupně následně založil do správního spisu dokument nazvaný „Karta vozidla X“ ze dne 2. 6. 2021. Z něj se podává, že registrační značka X je trvale manipulační, byla vydána 9. 9. 2020 a provozovatelem je žalobce. Od Městského úřadu Černošice pak správní orgán prvního stupně obdržel v souvislosti se zvláštní registrační značkou X kopii žádosti žalobce o přidělení trvale manipulačních zvláštních registračních značek na přívěsy ze dne 9. 9. 2020. V ní žalobce uvedl, že se zabývá nákupem a prodejem automobilů a autodopravou a zvláštní registrační značky budou sloužit k předváděcím jízdám s vozidly se schválenou technickou způsobilostí.
14. Správní orgán prvního stupně posléze vydal příkaz ze dne 21. 6. 2021, č. j. MHMP 889289/2021, jímž mimo jiné uznal žalobce vinným z přestupku podle ustanovení § 83a odst. 5 písm. e) zákona o provozu vozidel. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor. Správní orgán prvního stupně jej tak vyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce se ve věci vyjádřil svým podáním ze dne 25. 7. 2021. V něm uvedl, že se nedopustil žádného přestupku, neboť vozidlo nebylo v předmětné době provozováno. S ohledem na absenci aspektu provozování vozidla nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty přestupku. Taktéž zmínil, že o příslušné jízdě nevěděl a není naplněna subjektivní stránka přestupku. Rovněž označil v příkazu uloženou pokutu za zcela neadekvátní s ohledem na to, že se případně jedná o první porušení povinnosti. Dále označil závěry správního orgánu prvního stupně za nedostatečné s tím, že příkaz nesplňoval požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.
15. Správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí ze dne 2. 8. 2021, č. j. MHMP 1159268/2021, jímž uznal žalobce vinným mimo jiné i z přestupku podle ustanovení § 83a odst. 5 písm. e) zákona o provozu vozidel. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž v zásadě zopakoval argumentaci z předchozího vyjádření. Na základě tohoto odvolání žalovaný uvedený rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil svým rozhodnutím ze dne 23. 2. 2022, č. j. MD-38732/2021-150/3. V jeho odůvodnění

mimo jiné uvedl, že správní orgán prvního stupně nesprávně vyhodnotil použití trvale manipulační značky na návěsu. Jako přestupek by totiž bylo možné vyhodnotit pouze nevedení záznamu v knize jízd, nevybavení silničního vozidla před zahájením jízdy dokladem osvědčujícím přidělení zvláštní registrační značky a knihou jízd se záznamem o prováděné jízdě, jen při skutečném provozování vozidla, nikoliv v případě tažení vozidla jako nákladu. Tabulka s přidělenou zvláštní registrační značkou X však nebyla na návěsu použita v souladu s podmínkami jejího přidělení.

16. Správní orgán prvního stupně tak znovu vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Prvostupňovým rozhodnutím pak rozhodl, jak je uvedeno v bodě 2 a 3 tohoto rozsudku. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které doplnil podáním ze dne 29. 4. 2022. Uvedl v zásadě shodné argumenty jako v předchozím odvolání a podané žalobě. Konkrétně podotkl, že se předmětného přestupku nemohl dopustit, neboť vozidlo nebylo provozováno a tabulka se zvláštní registrační značkou tak nebyla použita za jiným účelem, než je manipulační provoz. Odkázal i na odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2021, č. j. MD-28601/2021-150/3. Taktéž zmínil, že o příslušné jízdě ani nevěděl a nebyla tak naplněna subjektivní stránka přestupku. Uloženou pokutu označil za neadekvátní vzhledem k tomu, že by se případně jednalo o první porušení povinnosti. Za nedostatečné označil i závěry správního orgánu prvního stupně s tím, že prvostupňové rozhodnutí nesplňuje požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Rozhodnutím ze dne 27. 5. 2022, č. j. MD-38732/2021-150/6, žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a podané odvolání zamítl.
17. Uvedené rozhodnutí žalovaného bylo ze strany žalobce napadeno žalobou proti rozhodnutí podanou zdejšímu soudu. Rozsudkem ze dne 6. 2. 2024, č. j. 2 A 34/2022-32, zdejší soud rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2022, č. j. MD-38732/2021-150/6, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Žalovaný totiž reagoval pouze na odvolání žalobce ze dne 12. 4. 2022. Nezabýval se doplněním odvolání ze dne 29. 4. 2022 a odvolací námitky v něm uvedené vůbec nevypořádal.
18. Po zrušení rozhodnutí zdejším soudem vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V jeho odůvodnění uvedl, že na návěsu mohla být umístěna pouze registrační značka tomuto vozidlu přidělená a nemohla na něm být tedy umístěna tabulka se zvláštní registrační značkou X, neboť ta mohla být umístěna pouze na vozidlo nezapsané v registru silničních vozidel. Nemohla na něm být umístěna ani v případě, že návěs byl na pozemní komunikaci přepravován jako náklad. Tabulka se zvláštní registrační značkou tak nebyla na návěsu osazena za účelem manipulačního provozu a nebyla použita v souladu s podmínkami jejího přidělení. Žalobce přitom měl podmínky pro použití tabulky se zvláštní registrační značkou znát a řídit se jimi. Tato značka navíc nebyla ani nahlášena jako ztracená či odcizená. Žalobce ji tak měl pod kontrolou a měl vědět o jejím použití. Vyměřená pokuta také byla podle žalovaného adekvátní a přiměřená spáchanému přestupku. Také žalovaný podotkl, že správní orgán prvního stupně odůvodnil prvostupňové rozhodnutí v souladu s požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Uvedl důvody výroku, podklady pro vydání rozhodnutí i úvahy, kterými se řídil, přičemž žalobce se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právní stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodoval bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřili s takovým projednáním věci nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
20. Podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínky v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.
21. Podle ustanovení § 38b odst. 1 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel (ve znění účinném do 28. 2. 2023) lze silniční vozidlo, jehož technická způsobilost byla schválena a které není zapsáno v registru silničních vozidel, na pozemních komunikacích provozovat pouze na základě povolení obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má žadatel sídlo, za účelem distribuce a prodeje silničního vozidla (dále jen „manipulační provoz“).
22. Podle ustanovení § 38b odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel jsou výrobce, dovozce, dopravce nebo prodejce, kterým byl povolen manipulační provoz, povinni užívat tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami pouze za účelem manipulačního provozu.
23. Podle ustanovení § 83a odst. 5 písm. e) zákona o podmínkách provozu vozidel se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, které byla přidělena zvláštní registrační značka, dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 38b odst. 4 písm. a) použije tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami za jiným účelem, než je manipulační provoz.
24. Podle ustanovení § 83a odst. 10 písm. d) zákona o podmínkách provozu vozidel (ve znění účinném do 28. 2. 2023) lze za přestupek uložit pokutu do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) až i) nebo y), odstavce 2 písm. b) nebo d), odstavce 3 písm. a), b), i), m) nebo n), odstavce 4 písm. a) nebo i) nebo odstavce 5.
25. Podle ustanovení § 34 odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) se smí autobus nebo motorové vozidlo vlečené pomocí zvláštního zařízení vléci jen bez přepravovaných osob.
26. Podle ustanovení § 22 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za

přestupky“) je podnikající fyzická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaku přestupku došlo při jejím podnikání nebo v přímé souvislosti s ním a podnikající fyzická osoba svým jednáním porušila právní povinnost, která je uložena podnikající fyzické osobě nebo fyzické osobě.

27. Podle ustanovení § 22 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je podnikající fyzická osoba pachatelem též v případě, jestliže k naplnění znaku přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, a která při podnikání osoby, ve vztahu ke které se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, nebo v přímé souvislosti s ním anebo ku prospěchu této podnikající fyzické osoby nebo v jejím zájmu porušila právní povinnost, která je uložena podnikající fyzické osobě nebo fyzické osobě.
28. Podle ustanovení § 23 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek použijí obdobně ustanovení § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b).
29. Předně se zdejší soud zabýval námitkou žalobce týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. nedostatků jeho odůvodnění. Rozhodnutí správních orgánů podle něj nesplňovala požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu a žalovaný se opět nevypořádal s odvolacími námitkami a řádně nezdůvodnil své závěry.
30. V této souvislosti je na místě nejprve poznamenat, že žalobce formuloval svou námitku týkající se nepřezkoumatelnosti zcela obecně. Omezil se pouze na konstatování nesplnění požadavků kladených na odůvodnění správního rozhodnutí s tím, že žalovaný se nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Co konkrétně mu v napadeném rozhodnutí chybí a s jakými konkrétními námitkami se žalovaný nevypořádal však již neuvedl. Zdejší soud tak předně podotýká, že otázkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud ve své judikatuře. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neuvede-li správní orgán konkrétní důvody, o které své rozhodnutí opírá, a nevypořádá-li se s námitkami a argumentací účastníka řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63). Kupř. v rozsudku ze dne 28. 2. 2017, č. j. 8 As 170/2016-86, Nejvyšší správní soud uvedl: „V obecné rovině lze k otázce nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí podotknout, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, čj. 6 A 48/1992-23, nebo rozsudky NSS ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008-71, a ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45).“
31. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí nicméně není projevem nenaplněné představy o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno. Jedná se o objektivní překážku,

která znemožňuje napadené rozhodnutí přezkoumat. Musí být tedy vykládána jako skutečná nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí kvůli nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2023, č. j. 7 As 113/2022-32, ze dne 8. 11. 2024, č. j. 5 As 200/2023-51, či ze dne 6. 12. 2024, č. j. 10 As 195/2024-33). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost tak je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, u nichž pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 5 As 341/2022-35, a ze dne 30. 9. 2024, č. j. 6 As 181/2024-29). Správní orgány také nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou a všemi jejími aspekty, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, a ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).

32. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí je přitom zřejmé, na čem založily správní orgány své závěry ohledně odpovědnosti žalobce za přestupek, když dostatečně vysvětlily své úvahy týkající se skutkového stavu věci a právního hodnocení. Žalovaný zejména na straně 5 napadeného rozhodnutí dostatečně vysvětlil, že vyšel z toho, že tabulka se zvláštní registrační značkou byla osazena na návěsu, kterému byla přidělena jiná registrační značka a který byl tažen za speciálním odtahovým automobilem. Tabulka se zvláštní registrační značkou přitom nemohla být na návěsu umístěna, což dovodil z ustanovení § 38b zákona o podmínkách provozu vozidel. Následně dodal, že tabulka se zvláštní registrační značkou tedy byla použita k jinému účelu, než je manipulační provoz. Z toho jednoznačně vyplývá, na základě jakých úvah žalovaný své závěry učinil. Ostatně i žalobce v podané žalobě na argumentaci žalovaného reaguje a konkrétně s ní polemizuje. Nejedná se tedy o situaci, že by nebylo z napadeného rozhodnutí zřejmé, jakými úvahami se žalovaný řídil. Žalovaný se dostatečným způsobem zabýval i argumentací žalobce uvedenou v podaném odvolání. Byť na uplatněnou argumentaci nereagoval vždy zcela výslovně a nevypořádal každý myslitelný aspekt vznesené námitky, postavil proti argumentaci žalobce svou vlastní argumentaci, kterou na jednotlivé vznesené argumenty dostatečným způsobem reagoval. Jak již bylo uvedeno výše, nelze v takovém případě považovat správní rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Ostatně ani žalobce nijak konkrétně neuvedl, které jeho argumenty a námitky byly žalovaným opomenuty a nebylo na ně řádně reagováno. Zdejší soud tak uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným neshledal, byť je pravdou, že některé relevantní úvahy správních orgánů je na místě částečně korigovat, jak bude vysvětleno dále.
33. Žalobce v podané žalobě zejména namítal, že se nemohl přestupku dopustit, neboť návěs nebyl v předmětné době provozován. Tabulka se zvláštní registrační značkou tak nebyla použita za jiným účelem, než je manipulační provoz. Provozován podle něj byl pouze speciální odtahový automobil. Příklad přirovnal k odtahu havarovaného vozidla.
34. Tuto námitku zdejší soud důvodnou taktéž neshledal, přestože závěry žalovaného týkající se výkladu ustanovení § 38b odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel je třeba alespoň částečně korigovat, jak již bylo shora naznačeno. Nejprve je třeba podotknout, že ne jakékoliv použití tabulky s přidělenou zvláštní registrační

značkou podle § 38b zákona o podmínkách provozu vozidel je na místě posoudit jako použití k jinému účelu, než je manipulační provoz, a tedy jako rozporné s povinností upravenou v ustanovení § 38b odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel. Pojem použití tabulky se zvláštní registrační značkou za jiným účelem, než je manipulační provoz, je totiž třeba vykládat v souladu se systematikou a smyslem a účelem zákona o podmínkách provozu vozidel a také smyslem a účelem institutu registrační značky. Tento zákon totiž upravuje především podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích (§ 1 tohoto zákona). Ustanovení § 38b tohoto zákona pak taktéž hovoří o manipulačním provozu a je součástí části čtvrté (vozidlo v provozu) hlavy I (silniční vozidlo v provozu). Předmětná úprava se tak zjevně týká provozu vozidel na pozemních komunikacích. Na místě je pak zmínit i smysl a účel institutu registrační značky. V tomto ohledu lze odkázat na závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2025, č. j. 5 As 219/2024-32. Ty se sice týkaly jiného přestupku (konkrétně užití vozidla s tabulkou registrační značky, která byla upravena), nicméně je lze v obecné rovině využít i posuzované věci. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku totiž dovodil, že smyslem registrační značky je snadná identifikace vozidla (potažmo jeho provozovatele).

35. V případě zvláštní registrační značky používané k manipulačnímu provozu je jejím smyslem rovněž snadná identifikovatelnost vozidla, s nímž probíhá právě manipulační provoz ve smyslu ustanovení § 38b zákona o podmínkách provozu vozidel. Smyslem a účelem ustanovení § 38b odst. 4 písm. a) ve spojení s ustanovením § 83a odst. 5 písm. e) téhož zákona tedy zjevně je, aby nebyly tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami používány v provozu na pozemních komunikacích na vozidlech, které nesplňují podmínky pro manipulační provoz, resp. s nimi není manipulační provoz prováděn, a nemohla tak dojít k jejich záměně. Zájmem chráněným předmětným přestupkem tak je možnost identifikovat v provozu na pozemních komunikacích vozidlo, s nímž je za stanovených podmínek prováděn manipulační provoz, jakož i osoby, které takový manipulační provoz provádějí. Pouze v samotném osazení tabulky s přidělenou zvláštní registrační značkou pro manipulační provoz na vozidlo, které nesplňuje podmínky pro manipulační provoz, resp. s ním není právě manipulační provoz prováděn, tak nelze bez dalšího spatřovat použití tabulky zvláštní registrační značky k jinému účelu než manipulačnímu provozu, a tedy porušení ustanovení § 38b odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel. Za porušení tohoto ustanovení lze považovat pouze takovou situaci, že by k použití tabulky se zvláštní registrační značkou k označení jiného vozidla došlo v rámci provozu na pozemních komunikacích ve smyslu zákona o provozu na pozemních komunikacích. Pouze v takovém případě by mohl být porušen výše uvedený chráněný zájem, kterým je možnost identifikace vozidel právě v provozu na pozemních komunikacích ve smyslu zákona o provozu na pozemních komunikacích.
36. Dále je třeba uvést, že mezi účastníky řízení není sporu o tom, že návěs byl v dané době spolu s tahačem zapojen ke speciálnímu odtahovému automobilu, za kterým byl tažen. Šlo o tažení vozidla za speciálním odtahovým vozidlem takový způsobem, že přední náprava tahače návěsů byla vyzdvížena nad úroveň povrchu a po pozemní komunikaci nejela. Po pozemní komunikaci jely toliko zadní kola tahače návěsů a kola samotného návěsu. To se ostatně podává i z podkladů rozhodnutí založených ve správním spisu (pořízená fotodokumentace, videozáznam i úřední záznam policie). Závěry žalovaného je proto třeba korigovat i v tom směru, že se jednalo o situaci vlečení vozidla podle

ustanovení § 34 zákona o provozu na pozemních komunikacích (prostřednictvím zvláštního zařízení ve smyslu odst. 7), a nikoliv o přepravu nákladu podle ustanovení § 52 téhož zákona. Ke stejnému závěru dospívá i komentářová literatura, podle které „zákon dále v odstavci 7 komentovaného ustanovení předvídá vlečení pomocí zvláštního zařízení, aniž by specifikoval, o jaké zařízení by se mělo jednat. Patří sem všechny případy, kdy je jako vlečné vozidlo užito vozidlo speciálně vybavené pro vlečení vozidel jinými způsoby než pomocí lana nebo tyče (takto vybavena jsou např. vozidla profesionálních odtahových služeb). Nejčastěji se vlečení tímto způsobem provádí tak, že se vozidlo vleče v závěsu na tažném rameni zakončeném rámem (tzv. odtahovými brýlemi), na který se zavěsí přední náprava vlečeného vozidla, jejíž kola jsou tak zvednuta nad úroveň vozovky. Případně může být ve spojení s tažným ramenem užito pomocných podvozků nebo jiných zařízení sloužících k podložení zadní nápravy vlečeného vozidla, a to za předpokladu, že jsou taková zařízení schválena pro provoz na pozemních komunikacích.“ (NOVOPACKÝ, D., VETEŠNÍK, P. a BEZDĚKOVSKÝ, K. § 34 Vlečení motorových vozidel. In: NOVOPACKÝ, D., VETEŠNÍK, P. a BEZDĚKOVSKÝ, K. *Zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO361_p12000CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

37. Není tak přesné konstatování žalovaného, že návěs (spolu s tahačem) byl převážen jako náklad. Byl totiž vlečen v režimu ustanovení § 34 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Toto ustanovení je přitom zařazeno do části zákona týkající se provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích a i na vlečená vozidla jsou zákonem kladeny určité podmínky upravené především v tomto ustanovení. Situaci je tak třeba odlišit od vezení vozidla jako nákladu na ložné ploše jiného vozidla, kdy se skutečně nedá mluvit o tom, že by se vozidlo přepravované jako náklad samo „účastnilo“ silničního provozu v jiném režimu, než je právě přeprava nákladu. Naopak při vlečení vozidlo jede po pozemní komunikaci, ačkoliv není poháněno vlastní silou. Pohybuje se tak po pozemní komunikaci v rámci provozu na ní po vlastních kolech a musí případně splňovat i některé další podmínky. Na základě toho je tedy na místě dovodit, že v posuzované věci byla tabulka se zvláštní registrační značkou použita právě v rámci provozu na pozemních komunikacích ve smyslu zákona o provozu na pozemních komunikacích, když jí bylo osazeno vozidlo po pozemní komunikaci vlečené, přičemž se jednalo o užití k jinému účelu, než je manipulační provoz. K tomu je na místě podotknout, že ani žalobce nikdy netvrdil, že by se snad mělo o manipulační provoz jednat. Takové použití tabulky se zvláštní registrační značkou je přitom v rozporu s ustanovením § 38b odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel a je na místě jej posoudit jako přestupek podle ustanovení § 83a odst. 5 písm. e) téhož zákona. Závěr správních orgánů o tom, že použití tabulky se zvláštní registrační značkou bylo v daném případě v rozporu s ustanovením § 38b odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel je tak na místě aprobovat, a to i přes určité nepřesnosti v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které však neměly vliv na jeho zákonnost.
38. K tomu zdejší soud ještě pro úplnost dodává v posuzované věci není nijak rozhodné, zda bylo či nebylo vozidlo samotné (návěs) provozováno ve smyslu zákona o podmínkách provozu vozidel. Hodnoceno bylo toliko užití tabulky se zvláštní registrační značkou k jinému účelu, než je manipulační provoz, a to v souvislosti s provozem na pozemních komunikacích ve smyslu zákona o provozu na pozemních komunikacích. Zdejší soud přitom dospěl k závěru, že v posuzované věci k takovému užití došlo, jak již bylo

rozebráno výše. Otázkou provozování vozidla ve smyslu zákona o podmínkách provozu vozidel ani samotnými podmínkami vlečení vozidla se v projednávané věci nezabýval.

39. Pokud jde o námitku žalobce týkající se subjektivní stránky přestupku, ani tu zdejší soud neshledal důvodnou. Žalobce tvrdil, že o dané jízdě vůbec nevěděl. Je však třeba poznamenat, že žalobce byl uznán vinným za přestupek jako podnikající fyzická osoba. V souvislosti s jeho podnikatelskou činností týkající se prodeje a nákupu automobilů a provozování autodopravy mu totiž byla přidělena zvláštní registrační značka pro provádění manipulačního provozu ve smyslu ustanovení § 38b zákona o podmínkách provozu vozidel. Ostatně manipulační provoz nelze povolit nikomu jinému než výrobcí, dovozci, prodejci či dopravci silničních vozidel (viz ustanovení § 38b odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel) a nikomu jinému povinnosti při manipulačním provozu podle ustanovení § 38b odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel stanoveny nejsou. Tabulku se zvláštní registrační značkou tak lze používat pouze v souvislosti s těmito činnostmi. Je proto zřejmé, že k naplnění znaků přestupku týkajícího se použití této tabulky se zvláštní registrační značkou došlo v souvislosti s podnikáním a byla porušena povinnost stanovená podnikající fyzické osobě, které byl povolen manipulační provoz.
40. Odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek koncipována obdobně jako v případě odpovědnosti právnických osob, a to jako odpovědnost objektivní s možností liberace (srov. ustanovení § 23 zákona o odpovědnosti za přestupky). Zavinení alespoň ve formě nedbalosti je požadováno toliko v případě odpovědnosti fyzických osob – nepodnikatelů (§ 15 zákona o odpovědnosti za přestupky). Otázka zavinení, potažmo vědomosti žalobce o použití tabulky se zvláštní registrační značkou, tak není v projednávané věci nijak rozhodná, když zavinení se v případě odpovědnosti podnikajících fyzických osob za přestupek nezkoumá (viz např. body 20 a 21 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2023, č. j. 5 As 169/2022-30). Ohledně možné liberace ve smyslu ustanovení § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky (ve spojení s ustanovením § 23 odst. 1), žalobce nic konkrétního netvrdil, když se omezil na prosté konstatování, že o použití tabulky se zvláštní registrační značkou nevěděl.
41. Co se pak týče námitky ohledně uloženého trestu, zdejší soud předeseílá, že k ukládání pokut za přestupky dochází ve sféře správního uvážení, které je přezkoumatelné jen v omezeném rozsahu. K tomu lze odkázat např. na rozsudek ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že „*ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí při posuzování správní věci k žalobní námitce zabývat, je oblast správní diskrece soudní kontrole prakticky uzavřena. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení uvážení soudcovské a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena.*“ Dále Nejvyšší správní soud v tomto citovaném rozsudku uvedl: „*Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení*

výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační [srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, publikované pod č. 2092/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; 405/2002 Sb.), nebo sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 (N 36/32 SbNU 345; 299/2004 Sb.); oba dostupné na <http://nalus.usoud.cz>].“

42. Žalobce se v rámci své námitky týkající se uložené pokuty omezil toliko na obecné konstatování o neadekvátnosti uložené sankce s tím, že se jedná o první porušení povinnosti. Zdejší soud však mohl úvahu správních orgánů stran ukládané sankce přezkoumat pouze v omezeném rozsahu z hledisek vymezených ve výše citované judikatuře Nejvyššího správního soudu. V posuzované věci přitom dospěl k závěru, že uvážení správních orgánů z hledisek a mezí stanovených zákonem nevybočilo, když trest byl žalobci uložen v rámci zákonné sazby. Nic nenasvědčuje ani tomu, že by došlo ke zneužití správního uvážení. Správní orgány rovněž dostatečně zjistily skutkový stav věci rozhodný pro uložení sankce a uložená sankce nemá ani likvidační charakter, neboť pokuta uložená v projednávané věci není obecně způsobilá mít likvidační charakter (k tomu srov. bod 44 nálezu Ústavního soudu ze dne 25. 10. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 14/09). Ačkoliv je odůvodnění uložené sankce poněkud obecnějšího charakteru, tak vzhledem k obecnosti vznesených námitek a povaze spáchaného přestupku ob stojí. Úvahy správních orgánů stran správního trestu jsou racionální, ucelené, v souladu s pravidly logiky a ještě řádným způsobem odůvodněné. Implicitně z napadeného i prvostupňového rozhodnutí vyplývá i to, že správní orgány vzaly v potaz, že se jedná o první přestupek, kterého se v tomto ohledu žalobce dopustil. Uložily mu totiž pokutu na úrovni jedné pětiny zákonné sazby, když žalobci mohla být za daný přestupek uložena pokuta až do výše 50 000 Kč [§ 83a odst. 10 písm. d) zákona o podmínkách provozu vozidel, ve znění účinném do 28. 2. 2023]. Nad rámec výše uvedené pak zdejší soud dodává, že z ničeho nelze dovodit, že by žalobce navrhoval moderaci pokuty postupem podle ustanovení § 78 odst. 2 s. ř. s.
43. Pro úplnost zdejší soud již pouze doplňuje, že k prostému konstatování o nesprávném vyhodnocení provedených důkazů a nesprávných skutkových zjištěních, která nemají oporu v provedeném dokazování, žalobce již nic dalšího neuvedl. V žalobě nijak konkrétně skutkové závěry správních orgánů nerozporoval. Naopak z nich rovněž vycházel a omezil se pouze na rozporování právního posouzení věci. Je tak dostatečné toliko uvést, že zdejší soud neshledal pochybení správních orgánů při zjišťování skutkového stavu ani při hodnocení shromážděných důkazů. Shromážděné podklady založené ve správním spisu byly pro rozhodnutí ve věci dostačující. Zdejší soud pak neprováděl žalobcem navržený důkaz rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 12. 2021, č. j. MD-28601/2021-150/3, když vzhledem k povaze řešených otázek by bylo provádění tohoto důkazu nadbytečné a žalobce nadto podle něj podstatný obsah tohoto rozhodnutí v žalobě citoval.

VI. Závěr a náklady řízení

44. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly

najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

45. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 23. července 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce